

УДК 621.83.062

ВПЛИВ ВІДПРАЦЬОВАНИХ ГАЗІВ НА ЕКОЛОГІЮ ҐРУНТІВ

Лемішко Д.С., асистент

(Національний університет біоресурсів і природокористування України)

Захист сільськогосподарських рослин, а отже, й сільськогосподарської продукції, як і раніше, є найважливішим завданням, однією з найголовніших складових продовольчої безпеки країни. Земля в Україні є основним національним багатством. Україна – одна з найбільших країн Європи з могутнім земельно-ресурсним потенціалом. Із 60,3 млн га земель держави близько 42 млн га становлять сільгоспугіддя (70%), з яких на площі 32,5 млн (77,3%) вирощують сільгоспкультури.

Кількість і якість продуктів харчування залежить насамперед від родючості ґрунту, його властивостей, обробітку ґрунту, підживлення рослин.

Основні причини зниження агрономічних властивостей ґрунту – це, насамперед, багаторазовий обробіток його різними знаряддями за допомогою потужних і важких колісних тракторів і комбайнів; водна та вітрова ерозії (цей процес різко зростає внаслідок низької культури землеробства, застарілих методів обробітку ґрунту), споживацьке ставлення до землі, намагання якнайбільше від неї взяти і якнайменше їй повернути, що призводить до виснаження гумусу. Отже, катастрофічний стан наших земель вимагає невідкладних науково-обґрунтованих заходів, спрямованих на підвищення родючості ґрунтів та отримання екологічно чистих продуктів харчування.

Ґрунти забруднюються відпрацьованими газами тракторів, комбайнів, автомобілів, мастилами та пальним, які витікають з них під час роботи на полях, а також техногенними викидами промислових підприємств – сульфатами, оксидами азоту, важкими металами, радіонуклідами.

Інтенсивний розвиток промисловості породжує цілий ряд негативних наслідків, що призводить до екологічної кризи. А тому на початку 60-х років за кордоном набуло розвитку так зване альтернативне землеробство, яке називають біологічним, біодинамічним або органічним. Рух за альтернативне землеробство широко розвивається в промислово розвинених країнах з високим рівнем хімізації землеробства, де з найбільшою силою проявились негативні наслідки інтенсифікації виробництва. Світова практика останніх десятиліть вказує на розвиток альтернативного землеробства. Основним критерієм якого є одержання екологічно чистої продукції рослинництва. Кількість альтернативних господарств у різних країнах світу не перевищує 1-2%, і вони зосереджені переважно на ґрунтах з високими показниками їхньої родючості.

Список використаних джерел

1. Панас Р.М. Екологія ґрунтів: навчальний посібник / Р.М. Панас. – Львів: «Новий Світ-2000», 2021. – 481 с.